

dette Punkt, mener jeg, bør tages under nærmere Overvejelse. — I det andet Stykke af § 2 siges det ligefrem, at der kan tillades Kapkørsel paa offentlig Vej af vedkommende Politimester. Det er efter min Mening en Uskik, thi det er jo en given Ting, at i alle Politivedtægter er Kapkørsel paa offentlig Vej forbudt, og naar Kapkørsel med Heste og Vogn er forbudt, saa kan jeg ikke indse, hvorfor saa ikke ogsaa Kapkørsel paa Cykle skal være forbudt. — Saa staar der endvidere i Slutningsstykket af § 2, at „i Tilfælde af Sammenstød skal den cyklende standse og paa Forlangende opgive Navn, Stilling og Bopæl“. Ja, det kan jo være en udmærket Bestemmelse, hvis vedkommende Cyklist retter sig efter den. Men som bekendt farer Cyklisten af Sted, naar der har fundet et Sammenstød Sted, og man ved ikke, hvem det er. Hvis den Bestemmelse i det hele taget skal have nogen Betydning, maatte der indrømmes en vis Myndighed til at standse ham og til at bruge de Midler, der ere nødvendige til at standse ham.

Saa staar der i § 3 en Bestemmelse, der ogsaa er højst ubestemt, idet der med Hensyn til Forbikørsel forbi Vogne bagfra staar, at „paa Landet skal den cyklende, inden han begynder at køre forbi en foran ham kørende Vogn, tilkendegive sin Nærværelse, hvor Forsigtighedshensyn ikke tilraade det modsatte“. Denne Bestemmelse er saa ubestemt som vel muligt, thi det er vist meget vanskeligt at afgøre, hvor Forsigtighedshensyn tilraade det modsatte. Jeg er nu vis paa, at i de allerfleste Tilfælde vil Cyklisten paastaa, at Forsigtighedshensyn have paabudt ham slet ikke at tilkendegive sin Nærværelse, men bare se at smøre uden om saa hurtig som muligt. — Slutningsstykket i § 3 maa vist ogsaa tages under nærmere Overvejelse, idet det der hedder, at „paa en Kørevejs Fodsti eller den Vejkanten nærmeste Fodstibredde af Kørevejen skal den cyklende vige ud for der gaaende Personer“. Thi netop denne lille Fodsti, som i Reglen er nærmest ved Vejkanten mellem Vejtræerne og Grøftekanten, har man altid anset for at være overladt til gaaende, for at de der kunne gaa i Sikkerhed. Men naar nu Cyklisterne altsaa ogsaa skulle kunne befærde den lille

Smule Strækning af Vejen, vil der ikke være stor Sikkerhed for de gaaende Personer. Ganske vist staar der, at Cyklisterne skulle vige til Side, men jeg betvivler, at det vil ske i alle Tilfælde.

§ 4 er den Paragraf, der handler om Lygten, og som bestemmer, at det kan paa-bydes, at Cykler skulle have tændt Lygte i København og Købstæderne, samt i Handelspladser og købstadlignende Landsbyer. Men i Landsbyer vil det altsaa være tilladt at køre uden tændt Lygte, og naar man saa husker paa den store Færdsel, der er paa Strandvejen, vil man maaske indrømme, at det ikke er ganske heldigt, at man ikke skulde kunne medtage den Slags Vejstrækninger blandt dem, hvor der skal bruges Lygte. Det er vistnok ogsaa for lang en Tid, der siges, at der maa køres uden tændt Lygte, nemlig fra 15de Maj til 1ste August, idet det jo allerede i Slutningen af Juli ofte er meget mørkt om Aftenen, saa der er god Grund til at indskrænke Bestemmelsen noget.

Om § 5 skal jeg kun fremhæve det mærkelige, at Bøderne skulle tilfalde Kommunekassen, thi det er dog rene Politifor-seelser, her er Tale om, og de Bøder burde da tilfalde Politikassen, som det altid er Tilfældet med den Slags Bøder. Der kommer ogsaa en underlig Anomali frem, naar man sammenligner §§ 5 og 6. Ifølge § 6 skal der være visse Politibestemmelser, som skulle kunne staa ved Magt, og hvis de overtrædes, maa Bøderne tilfalde Politikassen, men hvis Loven overtrædes, saa skulle de ifølge § 5 tilfalde Kommunekassen. Det er naturligvis af mindre Betydning, men jeg har dog villet gøre opmærksom derpaa. — I § 6 er der dernæst ikke taget tilbørligt Hensyn til § 4, naar der udtrykkelig staar, at det ved Politivedtægt kan bestemmes, at enhver Cykle skal være forsynet med et tændt Lysapparat fra $\frac{1}{2}$ Time efter Solnedgang til $\frac{1}{2}$ Time før Solopgang, men i Bestemmelsen i § 6 om de i Politivedtægter fastsatte Bestemmelser, der skulle vedblive at gælde, staar der kun nævnt det i § 1, 2det Stykke, omhandlede Forhold, som angaar Forbud mod Cyklekørsel i enkelte stærkt befærdede Gader og lignende. Det hører imidlertid ogsaa til de Ting, som kunne overvejes.